

som om der var 8 Maaneders Beholdning ud over den 1. April, men som om der paa det Tidspunkt, da Ministeren talte, var 8 eller 9 Maaneders Beholdning. Saaledes er det almindeligt blevet opfattet, og det giver jo hele Billedet en noget anden Karakter. Imidlertid har jeg ikke fremsat nogen Kritik og agter heller ikke at gøre det, før der er tilstrækkeligt Materiale til at undersøge, hvad der er foregaaet; og det vil der komme, naar fuld Oplysning forelægges for Finansudvalget og derigennem for Rigsdagen. Ved samme Lejlighed vil der kunne tilvejebringes Oplysning om, hvor store Statsbanernes Beholdninger var den 30. Marts eller i de Dage, da den Regering, jeg havde den Ære at være Medlem af, traadte fra. Efter min Erindring forelaa der normale Beholdninger eller i alt Fald henimod normale Beholdninger paa det Tidspunkt. Hvis de senere er blevet formindsket, maa det staa i Forbindelse med den Forstyrrelse, der i de Dage bragtes i hele Statshusholdningen, og skyldes enten de efterfølgende Ministerier, som ikke har haft Lejlighed til at følge med, eller Statsbanernes egen Beslutning efter den 1. April. Men alt dette lader jeg nu staa hen til den Tid, da fuld Oplysning kan forelægges, og man altsaa kan diskutere paa dette Grundlag; og den højtærede Trafikminister kan være overbevist om, at jeg, som kender saa mange Vanskeligheder fra de foregaaende Aar og har været udsat for saa megen Kritik for Mangel paa tilstrækkelig Forudseenhed, jeg skal, belært af den daværende Oppositions Metode, paa ingen Maade gaa ind i denne. Jeg skal blot sige, at det maaske ogsaa var ønskeligt, om man til Bedømmelse af hele dette Forhold meddelte Rigsdagen den Skrivelse, som Den overordentlige Kommission har sendt Regeringen om Kulspørgsmaalet, og som tilraadede en samlet Overvejelse og en samlet Optræden i dette Spørgsmaal.

At de overordentlig store Køb, saaledes som Forholdene nu synes at være, vil virke højt uheldigt, er givet, og at de vil paavirke Statsbanernes Balance saa langt ind i Fremtiden som $\frac{3}{4}$ af næste Finansaar, er jo klart efter de Oplysninger, vi nu har faaet. Jeg skulde næsten tro, at det blev nødvendigt ekstraordinært at foretage en eller anden regnskabsmæssig Foranstaltning, for at ikke Statsbanerne til Ugunst for hele Opfattelsen i Befolkningen endnu i et Aar skal komme til at gaa med et Underskud, som stammer fra August i indeværende Aar, for at man kan se, at det er Fortiden, der bryder ind over Statsbanerne med hele sin

Tyngte og derved fremkalder Underskuddet, og at vi, om dette ikke var Tilfældet, vilde have været inde i ganske andre Forhold. Men derom vil jeg faa Lejlighed til at tale med den højtærede Trafikminister i Finansudvalget. Jeg haaber, at der maa kunne findes en Ordning, som kan stille Statsbanerne gunstigere overfor Offentligheden i Fremtiden, end de vil være stillede, hvis de skal trække hele denne Byrde med sig i et Aar.

Aksel Jensen: Det ærede Medlem Hr. Rode vilde give det Udseende af, at den Enighed, der har været i 1916 med Hensyn til Loven af 12. Maj 1916, havde været en saadan, at Tilslutningen fra det ærede Medlems Side kun fandt Sted under de givne Betingelser paa det Tidspunkt. Jeg skal derved citere en Smule af Fællesudvalgets Betænkning fra den Gang. Der staar deri: „Indenrigsministeren kunde anbefale den med Rederne indgaaede foreløbige Overenskomst til Rigsdagens Godkendelse, idet han udtalte, at han ikke nærede Tvivl om, at det fra Rederne givne Tilsagn om Bistand ved Tilvejebringelse af Tonnage paa bedst og billigst Maade vilde blive loyalt opfyldt, og at der derfor var Grund til at antage, at en saadan Ordning af denne Sag vilde blive den for Staten og Samfundet heldigste og fordelagtigste, som kunde opnaas“. Og denne Anbefaling var uden nærmere Forbehold. Og det ærede Medlem udtalte senere: „Som ærede Medlemmer vil vide, kan jeg anbefale den af Fællesudvalget indstillede nye Affattelse af Lovforslaget og ser med stor Tilfredshed paa den derved tilvejebragte Ordning af Fragtspørgsmaalet, hvorved det kommer til at hvile paa Samarbejde mellem Rederne og Staten. Et saadant Samarbejde, tilvejebragt ved Overenskomst, har stadig været Regeringens Ønske“. Det var altsaa, som jeg nævnte før, saaledes, at den Gang Loven af 12. Maj 1916 om Bidrag af Skibsfarten til Foranstaltninger i Anledning af Dyrtiden blev vedtaget, var der Enighed fra de forskellige Sider, ogsaa fra det ærede Medlems Side, om, at den Ordning, der blev truffet, var den fordelagtigste, der kunde træffes paa det Tidspunkt.

Ministeren for offentlige Arbejder (Slebsager): Jeg vil gerne sige til det ærede Medlem Hr. Korsgaard, at hvis Statsbanerne ikke i det foregaaende Finansaar havde købt større Kvanta Kul end dem, de havde Brug for, eller afsluttet Kontrakter om større Kvanta Kul, end de havde Brug